

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 31.05. 1721 Jan Nepomucký prohlášen za blahoslaveného
1809 † Joseph Haydn, rakouský skladatel (* 31. března 1732)
- Červnové večerní hřmění - ryb a raků nadělení.
 - Jestli červen mokrý bývá, obilí pak málo se rodívá.
 - Hřímá-li v červnu, zvede se obilí.
- 01.06. 1991 byla rozpuštěna Varšavská smlouva
1948 * Tomáš Halík, teolog, psycholog, sociolog a římskokatolický kněz
- 02.06. 1953 ve Velké Británii byla korunována královnou Alžběta II. - dodnes vládnoucí královna šestnácti nezávislých států označovaných jako Commonwealth Realm
- 03.06. 1421 V Čáslavi byl zahájen Čáslavský sněm, na němž účastníci neuznali Zikmunda za českého krále a přijali čtyři artikuly pražské (svobodné hlásání slova Božího, přijímání pod obojím způsobem, zákaz světského panování kněží, trestání hříchů ve všech stavech)
- 04.06. 1783 ve francouzském městě Annonay předvedli bratří Montgolfierové poprvé na veřejnosti svůj horkovzdušný balón
- 05.06. 2004 † Ronald Reagan, americký herec a politik, prezident USA v letech 1981-1989
- 06.06. 1523 vzniklo Švédsko
1944 II. světová válka - začalo vylovení v Normandii
- 07.06. 1953 * Jaromír Nohavica, český zpěvák
- 08.06. 1893 * Marie Pujmanová, česká spisovatelka († 19. května 1958)
- Po Medardovi ostrá zima už nechodí, ani mráz vinici víc neuškodí.
- 09.06. 1640 * Leopold I., císař Svaté říše římské národa německého, od roku 1667 český a uherský král († 5. května 1705)
- 10.06. 1909 britský parník Slavonia v roce poprvé použil nouzový signál SOS
1943 maďarský vynálezce László József Bíró obdržel patent na svůj vynález – kuličkové pero († 24.11.1985 Buenos Aires)
- 11.06. 1859 † Klemens Wenzel Lothar von Metternich, rakouský šlechtic, politik a diplomat
- Prší-li na svatého Barnabáše, padají hrozny do koše.
- 12.06. 1962 První koncert skupiny The Rolling Stones
- 13.06. 1231 † Antonín z Padovy, portugalský františkánský mnich a kazatel
1983 Pioneer 10 jako první lidmi vyrobený objekt opustil sluneční soustavu
- Na svatého Antonína broušení kos započíná.

řešení hádanky z minulého Hřivny:

Kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem.

Čtyři žáci se nemohli ve školním autobuse shodnout na tom, jak je vlastně stará jejich učitelka. Shodli se pouze na tom, že je skutečně stará. „Je jí 24“, tipoval první. Ostatní ale tvrdili, že je to příliš málo. Hádali jí 27 a 31 let, jeden z nich dokonce 39. Nikdo z nich neuhodl správný věk, ale ve svých odhadech se lišili: jeden pouze o jeden rok, jiný o tři, další o šest a o devět let. Kolik let je učitelce?

HŘIVNA

květen - červen 2010

12 / 10

www.farnost.semily.net

administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 31.5.2010 do 13.6.2010

den	hod.	úmysl
31.05. pondělí		Svátek Navštívení Panny Marie
	18:00	BOZKOV
	odjezd na poslední májovou pobožnost je autobusem v 17:00 od fary v Semilech	
01.06. úterý	KA 18:00	za † Olgu Zahradníkovou
02.06. středa	KA 8:00	za Jana Hladíka a syna
	TT 17:00	na úmysl
03.06. čtvrtek		Slavnost Těla a krve Páně
	KO 18:00	za † maminku
04.06. pátek	KO 18:00	za živé a † z rodu a duše v očistci
05.06. sobota	KA 8:30	za † Františka a Annu
	DD 13:30	za farní společenství
	KO 18:00	za † Marii Prouskovou
06.06. neděle		10. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ
	KO 8:30	za † rodiče Kociánovy, za † maminku a tetu Marii
	TT 10:00	na úmysl
07.06. pondělí	-----	
08.06. úterý	KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KO 18:00	za † Huga Knotka a rodiče
09.06. středa	KA 8:00	za † rodiče Michala a Uršulu
	TT 17:00	na úmysl
10.06. čtvrtek	KA 8:00	za † Margitu, Vendela a Karla
11.06. pátek		Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
	KA 18:00	za † rodiče Annu a Petra
12.06. sobota		Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
	KK 18:00	za † přítelkyni Kristinu Noemanovou
13.06. neděle		11. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ
	KO 8:30	na poděkování a prosbu za ochranu Panny Marie
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	poutní slavnost sv. Antonína
		na úmysl

pátek	4.6. první pátek v měsíci	- Svátost smíření v kostele od 17:00
neděle	6.6. první neděle v měsíci	- při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank - adorace v kapli 14:00 – 16:00

SV. JUSTIN (1.6.)

Narodil se na přelomu 1. a 2. století n. l. ve Flavii Neapolské v Palestině.

Jeho otec Priscus byl římským pohanem. Justin se přestěhoval do Efesu, kde se postupně zabýval význačnými řeckými filosofickými směry - stoicismem, aristotelismem, pythagorismem a konečně platónismem, u kterého několik let setrval.

Po setkání s neznámým starcem na břehu moře, který prostými argumenty podkopával Justinovo přesvědčení o správnosti platónismu a obrátil jej na víru, konvertoval Justin ke křesťanství. Křest přijal mezi léty 130–137).

Poté se věnoval obraně a šíření křesťanské nauky mezi vzdělanými Řeky a Římany. Odešel do Říma, kde přednášel nauku, kterou považoval za pravou filosofii, a (zejména od roku 150) napsal několik filozofických spisů na obhajobu křesťanské nauky.

Justin zemřel v r. 165 mučednickou smrtí za vlády Marca Aurelia. Byl udán filosofem Crescentiem za hlásání křesťanské nauky, zajat a předveden před římského prefekta Junia Rustica. Z výslechu jsou zachována akta, v nichž jsou uvedena Justinova slova:

„Pokusil jsem se studovat všechny dostupné filosofie, což mne nakonec přesvědčilo, že jen jediné učení je pravé. To, které vyznávají křesťané, že Bůh je Svořitel a Pán veškerého tvorstva, že Ježíš Kristus podle prorocství přišel na svět, aby spasil člověka a naučil ho celé pravdě.“

S dalšími odsouzenými byl zbičován a potom sřat. Jeho ostatky jsou uloženy u sv. Vavřince za hradbami Říma. V 18. století byla část jeho ostatků přenesena do loretánské kaple ve františkánském klášteře v Hájku u Červeného Újezdu.

HOUPAČKY NÁLAD

Naše citová hnutí stále stoupají a klesají. Někdy zažijeme velké výkyvy nálad, od rozrušení po depresi, od radosti k bolesti, od vnitřní harmonie po vnitřní chaos. Nepatrná událost, něčí slovo, zklamání v práci - mnoho věcí v nás může spustit houpačku nálad. Změny nálad většinou ovlivnit nemůžeme. Zdá se, že se nám spíše stávají, než abychom si je vytvářeli. Je proto důležité vědět, že náš citový život není totožný s životem duchovním. Duchovní život je život Božího Ducha v nás. Když vnímáme citové posuny, musíme spojit svého ducha s Duchem Božím a připomínat si, že to, co cítíme, nejsme my. Jsme a zůstáváme, ať už máme jakoukoli náladu, Božími milovanými dětmi.

(z knihy H. Nouwena: Chléb na cestu)

JESTLI JSI, BOŽE, DEJ SE MI POZNAT !

Asi se všichni shodneme na tom, že závist je velice ošklivá a velice nežádoucí lidská vlastnost. Je v lidské přirozenosti své nepěkné vlastnosti před druhými spíše skrývat a utajovat, než je vynášet na denní světlo. Je běžné, že si lidé závidí lepší plat, lepší auto,

vydařenou dovolenou, ale nahlas to přiznají jen málokdy. Nevzpomínám si, kdy se mi naposledy stalo, že by mi někdo nepokrytě záviděl nějaké hmotné statky. Připouštím, že to může být i tím, že se je snažím nehromadit a nezavdávat k závidi důvod. Přesto se mi v poslední době poměrně často stává, že mi někdo řekne "já ti závidím". A vzápětí se ukáže, že předmětem závidi není žádný hmotný statek, ale víra. Přesněji: život z víry nebo aspoň snaha o něj. Ano, snaha o život z víry, to je asi výraz nejpřesnější, protože nic není hotovo.

Víru člověk nemá jednou provždy. Víra je proces, v němž mají pochybnosti a krize své nezastupitelné a velmi důležité místo. Kdesi jsem četla, že čínština používá pro slovo krize dvou znaků. První znamená "nebezpečí", druhé "příležitost". Krize je bodem zlomu. A podle toho, kam se člověk přikloní, najde buď nebezpečí, nebo nové možnosti. Ve hře je, tak jako vždy, jeho svobodná vůle. Tedy žádná determinace a proto žádné výmluvy na osud, na nespravedlnost, na vnější podmínky či okolnosti.

Při setkání s člověkem, který jedinou holou větou přizná, že mi závidí víru, se mi velice hodí zkušenosti z hospice. Tam se taky něco málo dozvíme z pacientových slov, ale často se mnohem víc dovídáme v tzv. nonverbální, neboli mimoslovní komunikaci. Něco podobného, jako když v dopise to nejdůležitější vyčtete mezi řádky. I tady se dá leccos vyčíst. Někdy se za těmi několika slovy skrývá opravdu upřímná lítost, bezradnost, nenaplněná touha a vlastně hlasité volání S.O.S., pomoz mi. Tady obvykle není tak těžké pomoci.

Složitější je to v případě, že za onou holou větou následuje palba dlouhých souvětí, plných urážek, jízlivostí a výčitek. Když ale člověk nezpanikaří, když zachová klid a snaží se i v této nepříjemné situaci vidět hozenou rukavici a slyšet nevyslovené S.O.S., pomoz mi, může si v tom nešťastníkovi číst jako ve slabikáři. Někdy se tam dočte, že v pozadí je strach o svou nevíru, strach, aby se jí nemusel vzdát, protože mu vyhovuje. Lpí na ní, aby nemusel ve svém životě něco změnit. Lpí na ní, protože nechce, aby nějaký Bůh byl a jednou ho snad nechtěl soudit. Bojí se, že by mu neodpustil, protože podle sebe soudí druhé, tedy i Boha, o kterém si vytvořil naprosto falešnou představu. Jelikož sám nedovede odpouštět, nevěří, že Bůh by mohl odpustit jemu. I když se takový člověk tváří jako velký silák, v podstatě je to hromádka neštěstí.

Je třeba zakusit osobní setkání s Bohem živým. A to není možné bez dialogu s ním. Je třeba sebrat všechnu odvahu a říci mu co nejpoctivěji a nejčestněji kdo jsem a jaká jsem. Uznat svoji nepatrnost a jeho všemohoucnost. Chápu, že tohle těžko může udělat člověk, který si není Boží existencí jistý. Ale nic mu nebrání v tom, aby udělal totéž s upřímným dovětkem "jestli jsi, Bože, dej se mi poznat a řekni mi, co ode mě čekáš, kde mě chceš mít". Kdo to nevzdá a neodbytně svou oprávněnou otázku opakuje, ten se odpovědi určitě dočká. Pak už nebude muset nikomu závidět. *(Marie Svatošová)*

ČAS JE DRAHÝ

MEZI MINULOSTÍ A BUDOUCNOSTÍ JE UNIKAJÍCÍ MOMENT: PŘÍTOMNOST...
Když říkáme: čas je drahý, zlatem se proplatit nedá, nemluvíme o minulosti ani o budoucnu, ale o přítomném okamžiku. Okamžiku, ve kterém se budoucnost vlévá do minulosti. Kdo tyto unikající okamžiky zachytí, kdo je naplní dobrem, ten dokonale využívá čas, ten žije naplno.